

N:o 157.

Af herr **C. G. Bruse**, om ändrad lydelse af § 32 i stadgan angående folkundervisningen i riket den 20 januari 1882.

I folkskolestadgans 5 kap. 21 § stadgas, att val af lärare å kyrkostämman företagas — — — — —
Församlingarna hafva sålunda blifvit tillerkända rättigheten att antaga skol-
lärare, men rättigheten att skilja läraren från hans befattning har beröf-
vats kyrkostämman och öfverlemnats åt skolrådet att efter eget godtycke
utan församlingens hörande besluta.

Då skolläraren är församlingens tjenare, anser jag att det icke blott
tillhör församlingen att antaga utan äfven ega rättigheten att från befatt-
ningen skilja den lärare, som för oskicklighet eller försummelse ej bör
såsom lärare längre bibehållas.

Jag vågar derföre föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att § 32
af folkskolestadgan erhåller följande lydelse:

Skulle någon folkskolelärare befinnas oskicklig till
eller försumlig i sin tjänst eller ådagalägger sådant
uppförande, att han ej bör såsom lärare längre bibe-
hållas, bör skolrådet tilldela honom lämplig varning;
skulle denna varning befinnas fruktlös, hänskjutes frå-
gan till kyrkostämman att besluta om hans skiljande
ifrån befattningen såsom skollärare och den dermed
följande aflöning.

Öfver skolrådets varning och kyrkostämmans beslut om lärares skiljande ifrån befattningen må besvär kunna af läraren, inom trettio dagar efter det han af varningen eller beslutet erhållit del, anföras i den ordning, som är bestämd för besvär öfver val af lärare.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles, med frihet för utskottet att göra de ändringar, som finnas lämpliga, blott motionens syftemål vinnes.

Stockholm den 26 januari 1889.

C. G. Bruse.

N:o 158.

Af herr **C. G. Bruse**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ändring i 3 kap. 12 § uti stadgan angående folkundervisningen i riket den 20 januari 1882.

Bland läroämnen, som saknas vid folkskoleundervisningen i riket, i hvilka det uppväxande slägtet behöfde inhemta kunskaper, anser jag vara helsans bevarande och kännedom om kommunal- och strafflag.

De många sjukdoms- och dödsfall, som inträffa i barn- och ungdomsåren, hvilka tynga icke blott individen utan äfven samhället i form af fattigvårdsbidrag, härleda sig utan tvifvel till stor del från den okunnighet, som råder i sundhetsläran; många hafva öck därför af oförstånd ådra-